

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Korbelové a soudců JUDr. Marie Rudolfové a Mgr. Tomáše Lisa v právní věci

žalobce: **ABC Credit, s.r.o.**, IČO 03061353
sídlem Husinecká 903/10, Žižkov 130 00 Praha 3
zastoupený advokátem Mgr. Daniela Belinová
sídlem Palackého 5001/1, 586 01 Jihlava

proti

žalovaným: [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupenému advokátem Mgr. Pavel Jakim,
sídlem Velké náměstí 116, 397 01 Písek

[redacted], narozena [redacted]
bytem [redacted]
zastoupené advokátem Mgr. Pavel Jakim,
sídlem Velké náměstí 116, 397 01 Písek

o soudní prodej zástavy, o odvolání zástavních dlužníků proti usnesení Okresního soudu v Písku z 25.3.2021, č.j. 12 C 323/2020-99,

takto:

I. Usnesení soudu prvního stupně se v odstavci I. výroku **potvrzuje** v tomto znění:

Soud nařizuje soudní prodej zástavy, a to pozemku parc. č. stav. [redacted] – zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba č. p. [redacted], pozemku parc. č. stav. [redacted] – zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba bez č. p. / č. e. a pozemku parc. č. [redacted] – trvalý travní porost, to vše v k. ú. [redacted], obec [redacted], zapsané v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště [redacted] na LV č. [redacted] pro uspokojení jistiny pohledávky zástavního věřitele ve výši 230 000 Kč společně se smluvním úrokem ve výši 0,1 % z částky 680 000 Kč za každý započatý den od 9.11.2010 do 22.12.2010 ve výši 29 920 Kč, smluvním úrokem ve výši 0,1 % z částky 230 000 Kč za každý započatý den od 23.12.2010 do 7.5.2013 ve výši 199 410 Kč a s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % ročně z částky 230 000 Kč od 11.1.2011 do 7.5.2013 ve výši 41 363,77 Kč.

II. Usnesení soudu prvního stupně se v odstavci II. výroku **mění** tak, že o nákladech řízení se nerozhoduje.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením Okresní soud v Písku nařídil soudní prodej zástavy, a to pozemku parc. č. stav. [redacted] – zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba č. p. [redacted], pozemku parc. č. stav. [redacted] – zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba bez č.p./č.e. a pozemku parc. č. [redacted] – trvalý travní porost, to vše v katastrální území [redacted], obec [redacted], zapsané v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště [redacted], na LV č. [redacted], pro uspokojení jistiny pohledávky zástavního věřitele ve výši 230 000 Kč společně se

smluvním úrokem ve výši 0,1 % z částky 680 000 Kč za každý započatý den „prodlení“ od 9.11.2010 do 22.12.2010 ve výši 29 920 Kč, smluvním úrokem ve výši 0,1 % z částky 230 000 Kč za každý započatý den „prodlení“ od 23.12.2010 do 7.5.2013 ve výši 199 410 Kč a úrokem z prodlení ve výši 7,75 % z částky 230 000 Kč od 11.1.2011 do 7.5.2013 ve výši 41 363,77 Kč (odstavec I. výroku) a dále zástavnímu věřiteli přiznal právo na náhradu nákladů řízení ve výši 49 426,51 Kč s tím, že se jej může domáhat jen z výtěžku zpeněžení zástavy (odstavec II. výroku). Okresní soud měl za doložené, že zástavní dlužníci jsou podílovými spoluvlastníky předmětných nemovitostí, dále, že se společností [redacted] uzavřeli smlouvu o půjčce č. [redacted] dne 8.11.2010 ohledně částky 680 000 Kč se sjednaným úrokem z prodlení ve výši 0,1 % za každý den prodlení, tato částka jim byla vyplacena 8.11.2010. Žalovaní zástavní dlužníci uznali svůj závazek vůči této společnosti a zavázali se k vrácení částky do 10.1.2011. Současně k zajištění půjčky sjednali zástavní právo k předmětným nemovitostem zástavní smlouvou z 19.11.2010. Ohledně majetku žalovaného byl zjištěn úpadek, povoleno oddlužení usnesením insolvenčního soudu ve věci spisové značky [redacted], v rámci insolvenčního řízení byla zjištěna existence předmětné pohledávky společnosti [redacted] jako zajištěné a skutečnost, že žalovaný splnil podmínky oddlužení dne 26.10.2018. Ohledně majetku žalované byl rovněž zjištěn úpadek, povoleno oddlužení usnesením insolvenčního soudu ve věci sp. zn. [redacted], v rámci insolvenčního řízení byla zjištěna existence pohledávky společnosti [redacted] jako zajištěné, dále skutečnost, že žalovaná splnila podmínky oddlužení 13.11.2018. Společnost [redacted] postoupila žalobci pohledávku ve výši 230 000 Kč s příslušenstvím ve smlouvě o půjčce č. [redacted], a to smlouvou o postoupení pohledávky č. [redacted] ze dne 16.10.2020. Pokud v dané věci žalovaní zpochybňovali platnost smlouvy o půjčce dle § 580 o.z. pro rozpor s dobrými mravy a rozpor se zákonem, když jednatel společnosti [redacted] byl obžalován pro skutek spočívající mimo jiné v tom, že zneužil finanční tísně žalovaných a uzavřel s nimi smlouvu č. [redacted] o půjčce ve výši 680 000 Kč, podle okresního soudu z obsahu smlouvy není zřejmý žádný důvod její neplatnosti. Mezi smluvními stranami bylo ujednáno, že společnost [redacted] poskytne žalovaným půjčku ve výši 680 000 Kč se sjednaným úrokem z prodlení ve výši 0,1 % za každý den prodlení a žalovaní se zavázali vrátit věřiteli tuto částku do 60 dnů od odepsání příslušné částky z účtu věřitele, přičemž součástí měla být odměna ve výši 10 000 Kč. Tyto podmínky smlouvy podle okresního soudu nejsou v rozporu s § 657 a násl. o.z. K posouzení, zda jednání jednatele společnosti [redacted] bylo v rozporu s dobrými mravy, by bylo nutno další dokazování, a to nad rámec předmětu řízení. To je pouze první fázi řízení o soudním prodeji zástavy, v níž lze zkoumat pouze skutečnosti stanovené v § 358 odst. 1 z.ř.s. Jednání jednatele společnosti [redacted] je předmětem trestního řízení, ale to není pravomocně skončeno. Protože bylo osvědčeno, že zástavní věřitel má vůči žalovaným jako zástavním dlužníkům pohledávku z titulu smlouvy o půjčce, tu soud nepovažuje za neplatnou, pohledávka je zajištěna zástavou na předmětných nemovitostech, jejichž podílovými spoluvlastníky jsou žalovaní, okresní soud při splnění podmínek ust. § 358 odst. 1 z.ř.s. nařídil soudní prodej zástavy. O nákladech řízení okresní soud rozhodl za použití § 142 odst. 1 o.s.ř.

2. Proti tomuto rozhodnutí podali zástavní dlužníci odvolání. Jsou si vědomi toho, že soud zkoumá skutečnosti uvedené v § 358 z.ř.s., na druhé straně z judikatury vyplývá, že k důvodům neplatnosti smlouvy přihledne, pokud vyšly zcela zřejmě (evidentně) z obsahu smlouvy nebo jinak za řízení najevo. Povinní předložili soudu obžalobu Okresního státního zastupitelství v Jihlavě, kterou projednává Okresní soud v Jihlavě pod sp. zn. [redacted], přičemž obžaloba je mimo jiné podávána i proti [redacted], jednatelem společnosti [redacted], v jehož jednání je spatřován přečin lichvy podle § 218 odst. 1, 2 trestního zákoníku a trestný čin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zák. Proto se žalovaní domnívají, že je dán důvod neplatnosti původní zástavní smlouvy a návrh by měl být zamítnut.
3. K odvolání zástavních dlužníků se vyjádřil zástavní věřitel. Především uvedl, že rozhodnutí soudu

prvního stupně považuje za správné, když byly naplněny podmínky § 358 odst. 1 z.ř.s. Poukázal na to, že pohledávka za žalovanými byla uplatněna v rámci insolvenčního řízení obou žalovaných, kde nebyla ani insolvenčním správcem ani žalovanými popřena a byla zjištěna v uplatněné výši jako pohledávka zajištěná. Soud správně uzavřel, že případné důvody neplatnosti musí být jednoznačné - bez nutnosti dalšího dokazování. Vzhledem k tomu, že v průběhu insolvenčního řízení nedošlo ke zpeněžení předmětu zástavy podle ust. § 414 odst. 4 insolvenčního zákona a pohledávka nezanikla, je zajištěný věřitel, jehož pohledávka nebyla uspokojena v rámci insolvenčního řízení, oprávněn domáhat se uspokojení pohledávky z výtěžku zpeněžení tohoto majetku. Proto navrhl potvrzení napadeného rozhodnutí.

4. Odvolací soud vyhodnotil odvolání zástavních dlužníků jako včasné, podané oprávněnými osobami a přípustné (§ 201, § 202 a contrario a § 204 o.s.ř.). Přezkoumal rozhodnutí soudu prvního stupně podle § 212 a § 212a o.s.ř. a dospěl k závěru o nedůvodnosti podaného odvolání.
5. Podmínky, za nichž lze nařídit soudní prodej zástavy, stanoví § 358 odst. 1 z.ř.s. Soud nařídí podle tohoto ustanovení prodej zástavy, doloží-li zástavní věřitel zajištěnou pohledávku, zástavní právo k zástavě a kdo je zástavním dlužníkem. Okresní soud všechny tyto skutečnosti měl za doložené. Odvolatelé je ani nezpochybňují. Důvod, proč se nařízení prodeje soudní zástavy brání, je tvrzená neplatnost smluv, kdy osoba jednající za společnost [REDAKCE] je obžalována pro trestný čin lichvy a podvodu. Odvolací soud se shoduje s okresním soudem v názoru, že k důvodu neplatnosti smlouvy lze přihlídnout, vyšel-li ze smlouvy nebo jinak v řízení najevo (odkazuje např. na rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 22 Co 1354/2019, Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 2786/2011). Odvolací soud ověřil, že ve věci obžalovaných mimo jiné [REDAKCE] vedené u Okresního soudu v Jihlavě pod sp. zn. [REDAKCE] nebylo rozhodnuto, hlavní líčení bylo nařízeno na 15. a 22.11.2021. Ze samotné smlouvy o půjčce č. [REDAKCE] z 8.11.2010 (č.l. 7 spisu) není důvod neplatnosti – bez dokazování ke zjištění dalších okolností – zřejmý, sjednaný úrok 0,1 % za každý den (nikoliv úrok z prodlení 0,1 % za každý den prodlení) bez dalšího nezpůsobuje absolutní neplatnost této smlouvy. Není zřejmá ani neplatnost zástavní smlouvy (na č.l. 10). Proto je rozhodnutí okresního soudu v odstavci I. správné a odvolací soud je za použití § 219 o.s.ř. potvrdil. Pouze na základě upřesnění petitu žaloby zástavním věřitelem upřesnil výrok v odstavci I. (nikoliv 0,1 % úrok „z prodlení“, nýbrž 0,1 % úrok).
6. Odvolateli tvrzená neplatnost smluv, zejména smlouvy o půjčce, by měla být posouzena až v druhé fázi soudního prodeje zástavy, tedy v rámci řízení o výkon rozhodnutí prodejem zástavy (bude-li návrh zástavním věřitelem podán), viz například rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 384/2016.
7. Pokud jde o náhradu nákladů řízení před okresním soudem, odvolací soud poukazuje na judikaturu Ústavního soudu, například I. ÚS 28/2014, I. ÚS 2246/17, dle něhož je v souladu s požadavkem spravedlnosti, aby o nákladech řízení bylo rozhodnuto až v rámci vykonávacího řízení poté, co bude postaveno najisto, zda bylo v řízení o soudním prodeji zástavy rozhodnuto po právu (jedná se tedy o odlišný názor oproti názoru Nejvyššího soudu publikovaném například v usnesení ze 14.7.2010, sp.zn. 21 Cdo 1520/2009, R 67/2011 civ.). Proto odvolací soud výrok v odstavci II. o nákladech řízení před soudem prvního stupně za použití § 220 o.s.ř. změnil tak, že se o těchto nákladech nerozhoduje. Ze stejných důvodů nerozhodl ani o nákladech odvolacího řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR v Brně do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí u Okresního soudu v Písku za podmínek § 237 o.s.ř.

České Budějovice 27. října 2021

JUDr. Marie Korbelová v.r.
předsedkyně senátu